

капитальные затраты на строительство деминерализационных установок с полностью законченным технологическим циклом составят до 182 тыс. грн. на единицу производительности 1 м³/ч, эксплуатационные издержки — до 4,8 грн. за опреснение 1 м³ шахтной воды. Для строительства установки без переработки рассолов удельные капитальные затраты составят до 60 тыс. грн. на единицу производительности 1 м³/ч, удельные эксплуатационные за опреснение 1 м³ — 1,15-1,3 грн. [4].

Выводы. Таким образом, стоимость 1 м³ очищенной питьевой воды сопоставима со стоимостью 1 м³ питьевой воды, подаваемой потребителям г. Кировское по сетям ГП «Вода Донбасса», которая составляет в настоящее время 6,37 грн. за 1 м³.

Эксплуатация установки позволит перейти на круглосуточную подачу питьевой воды потребителям и следовательно обеспечит круглосуточный режим работы очистных сооружений бытовых сточных вод, что повысит эффективность их работы, улучшит санитарную и экологическую обстановку в регионе.

Библиографический список

1. Синявский С.А., Резников С.И. «Донецксталь»: вовлечь шахтные воды в народнохозяйственный оборот // Инвест-Украина. Международный деловой журнал — 2010 — №3 (42) — С. 52-53.

2. Программа мер по разработке и внедрению на угледобывающих предприятиях эффективных технологий и технических средств деминерализации шахтных вод. — Донецк — К., 2003.

3. Використання шахтних вод для технічного водопостачання. Загальні технічні вимоги: СОУ 10.1.00174125.016:2008 / Мінвуглепром України. — К., 2008.

4. Синявский С.А. О проблеме деминерализации шахтных вод // Уголь Украины — 2010 — №2 — С. 22-24.

КОЛОМОЕЦЬ Т.Е., ст.гр. УПР-11м

Науч. руков.: Булах І.В., к.е.н., доц.

ДВНЗ "Донецький національний технічний університет",

м. Донецьк

ПРОБЛЕМИ ЗАЛУЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ У РЕКОНСТРУКЦІЮ ВУГЛЕДОБУВНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Рассмотрены проблемы привлечения инвестиций в реконструкцию угледобывающих предприятий и предложены возможные пути их преодоления. Подана схема инвестиционного процесса в реконструкцию.

Актуальність. Загальновідомо, що більшість державних вугледобувних підприємств України фактично є банкрутами, що продовжують функціонувати лише завдяки державній підтримці. Прискорене старіння шахтного фонду та зниження виробничих потужностей призвело до дисбалансу між попитом і пропозицією на продукцію вугледобутку. Вітчизняні підприємства не в змозі повною мірою забезпечити державу необхідною сировиною, в наслідок чого зростають обсяги імпортованого вугілля. Для досягнення обсягів видобутку, що б задовольняли потребу національної економіки у вугіллі, а також підвищення економічної ефективності і технічного оновлення виробництва вугледобувним підприємствам необхідно проводити реконструкцію, шляхом залучення додаткових джерел фінансування у вигляді інвестицій. Тому розгляд питань, пов'язаних з інвестуванням у реконструкцію вугледобувного підприємства, є актуальним.

Аналіз останніх досліджень і публікацій свідчить про те, що незважаючи на велику кількість наукових праць, присвячених удосконаленню інвестиційного забезпечення вугледобувної галузі [1-2], питання інвестування у реконструкцію шахт досліджені не достатньо. З огляду на це **метою дослідження** є визначення основних проблем пов'язаних із залученням інвестицій в реконструкцію вугледобувного підприємства.

Основна частина. Концепцією Державної цільової економічної програми розвитку вугільною промисловістю на 2011-2015 роки вугільну промисловість України визнано однією з базових галузей національної економіки, від сталої роботи якої значною мірою залежить ефективність роботи теплової енергетики, металургійної промисловості, комунального господарства. Однак, через недостатні капітальні вкладення в розвиток галузі майже 96% шахт більше 20 років працюють без реконструкції [3]. В результаті відбулося старіння шахтного фонду та зменшення виробничих потужностей вугледобувних підприємств, що призвело до значного зменшення видобутку вугілля (табл. 1). Стан основних засобів вугледобувних підприємств є задовільним і має сталу негативну тенденцію щодо свого покращення: рівень зносу - збільшується (табл. 2), показники введення в дію нових і оновлення існуючих основних засобів - зменшуються (табл. 3).

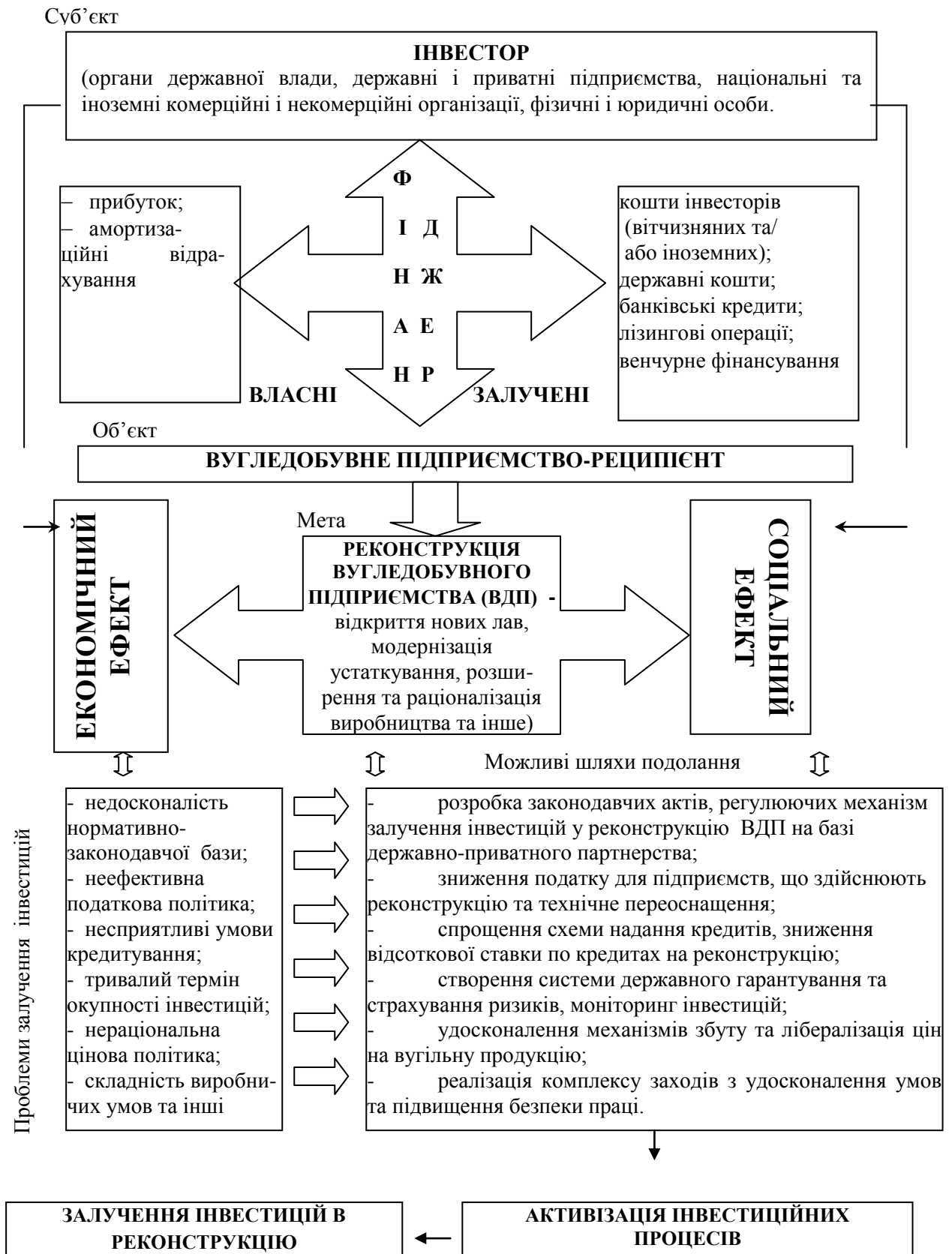

Рисунок 1. Схема залучення інвестицій у реконструкцію вугледобувного підприємства

Таблиця 1

Видобуток вугілля*

Показники	Досліджуваний період, рік				
	2006	2007	2008	2009	2010
Видобуток вугілля, млн. т	61,7	58,9	59,9	55,0	55,0
Споживання вугілля, млн.т	70,6	71,0	70,4	63,0	67,8
Рівень задоволення потреб споживачів з видобутку вугілля, %	87,4	83,0	85,1	87,3	81,1

*Складено автором на підставі [4, с.142; 5, с.67, 69]

Таблиця 2

Знос основних засобів [4]

Показники	2007	2008	2009	2010
Основні засоби підприємств, млн.грн.	64410	73595	80589	89738
Залишкова вартість основних засобів, млн.грн.	35898	36985	41175	45157
Ступінь зносу основних засобів підприємств, %	44,3	49,7	48,9	49,7

Таблиця 3

Показники руху основних засобів

Коефіцієнт	Період, рік			
	2007	2008	2009	2010
– введення основних засобів	0,24	0,30	0,25	0,23
– оновлення основних засобів	0,15	0,18	0,18	0,17
– зміни основних засобів	0,16	0,15	0,12	0,18

Висновки. Таким чином наведені на рис. 1 можливі шляхи вирішення проблем залучення інвестицій призведе до активізації інвестиційних процесів і залучення інвестицій в реконструкцію.

Бібліографічний список

1. Амоша А. Системный анализ шахты как объекта инвестирования: моногр./ Под ред. А.И. Амоши, В.И. Салли, М.А. Ильяшова; Ин-т экономики пром-сти НАН Украины. - Донецк: Б.и., 2002. - 67 с.
2. Павленко І. Оцінка інноваційної активності як складової інвестиційної привабливості шахт / І.І. Павленко, С.П.Олійник // Економічний вісник Національного гірничого університету. – 2007. - №1. – С.4-11.

3. Концепція Державної цільової економічної програми розвитку вугільною промисловістю на 2011-2015 роки.

4. Промисловість України у 2007–2010 роках: статистичний збірник/ Державна служба статистики України // Державна служба статистики України. – К., 2011. – 307 с.

5. Україна у цифрах - 2010 рік: статистичний збірник/ Державний комітет статистики України// Державний комітет статистики України. – К., 2011. – 252 с.

СТАРОСТИН В.И., ст.гр. МЭД-11с

Науч. руков.: Скаженник В.Б., к.т.н., доц.

ГВУЗ “Донецкий национальный технический университет”,

г. Донецк

ОЦЕНКА ВАРИАНТА РАЗВИТИЯ ГОРНЫХ РАБОТ ОП «ШАХТА ИМ. В.И. ЛЕНИНА»

Рассмотрена методика оценки варианта развития горных работ на примере ОП «Шахта им. В.И. Ленина», обеспечивающая оценку производственного потенциала шахты, а также эффективность предлагаемого инвестиционного проекта.

Актуальность. Изучение задач, связанных с инвестированием развития экономики страны, является актуальным, поскольку объем инвестиций предопределяет темпы экономического развития. Однако для обоснования инвестиций необходим общий и исчерпывающий анализ факторов, которые влияют на целесообразность инвестиционного проекта. Особенно это важно для горнодобывающей отрасли, отличающейся высокой степенью рисков при реализации инвестиционных проектов.

Цель исследования. Проанализировать вариант развития горных работ ОП «Шахта им. В.И. Ленина», определить показатели, характеризующие эффективность инвестиционного проекта.

Основная часть. Обособленное подразделение “Шахта им. В.И. Ленина” по административному делению расположена на территории города Макеевки Донецкой области и входит в состав ГП “Макеевуголь”. «Шахта им. В.И. Ленина» сдана в эксплуатацию в 1955 году с проектной мощностью 750 тыс. т в год. Основной вид деятельности - подземная добыча каменного угля. По состоянию на начало 2009 г. промышленные запасы угля — 38,130 тыс. т. Производственная мощность на 1.01.10 г. – 300 тыс. т в год.

Количество работников составляет 1983 человек, из которых, 1301 -

рабочие по добыче, 239 — ГРОЗ, 121 — проходчики, 202 — руководители